

Sygn. akt III K 859/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Jabłoński

Protokolant: Rafał Czyżewski

z udziałem Prokuratora: Marcina Adamczyka

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2015 r.

sprawy **D. K. (1)** – s. R. i K. z d. K., ur. (...) w W.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli III Wydział Karny z dnia 12 lutego 2010 roku w sprawie sygnatura akt **III K 2583/06** za przestępstwo z art. 280§ 1 k.k. popełnione w dniu 28 maja 2006 roku na karę 10 (miesięcy) pozbawienia wolności, powyższy wyrok został utrzymany w mocy orzeczeniem Sądu Okręgowego z dnia 5.10.2010 r. w sprawie o sygn. akt IX Ka 489/10;

II. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy III Wydział Karny z dnia 26 października 2011 roku w sprawie sygnatura akt **III K 444/09** za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 27 kwietnia 2009 roku na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności określając wymiar pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, powyższy wyrok uprawomocnił się bez zaskarżenia, postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt III Ko 2065/12 zawieszono postępowanie wykonawcze w zakresie kary ograniczenia wolności.

orzeka:

I. Na podstawie art. 85 kk, 86 § 1 kk, 87 kk łączy wyroki opisane w pkt I i II w zakresie orzeczonych kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności i wymierza skazanemu D. K. (1) karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary zalicza skazanemu okres od 30.05.2006 do 30.05.2006, 6.10.2008 do 10.12.2008, od 20.03.2012 do 15.11.2012;

III. Na podstawie art. 619 § 1 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. L. kwotę 120 zł tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego z urzędu;

IV. Na podstawie art. 624 § 2 kpk zwalnia skazanego z opłaty a koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt **III K 859/14**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. K. (1) został skazany na mocy wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie III Wydziału Karnego z dnia 12 lutego 2010 r. wydanego w sprawie o sygn. akt III K 2583/06 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 maja 2006 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; powyższy wyrok utrzymano w mocy orzeczeniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 października 2010 r. w sprawie o sygn. akt IX Ka 489/10.

dowód : odpis wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie wydany w sprawie o sygn. akt III K 2583/06 – k. 267-268, odpis wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie wydany w sprawie o sygn. akt IX Ka 489/10 – k. 269.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie III Wydział Karny z dnia 26 października 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 444/09 D. K. (1) został skazany za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 27 kwietnia 2009 r. na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności określając wymiar pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym; powyższy wyrok uprawomocnił się bez zaskarżenia; postanowieniem Sądu rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt III Ko 2065/12 zawieszono postępowanie wykonawcze w zakresie kary ograniczenia wolności.

dowód : odpis wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie wydany w sprawie o sygn. akt III K 444/09 – k. 257-258.

Skazany D. K. (1) od dnia 15 grudnia 2009 r. odbywa karę pozbawienia wolności.

Postawa i zachowanie skazanego w Areszcie Śledczym W. – B. w którym aktualnie przebywa jest zmienna, był wielokrotnie nagradzany, ale także wielokrotnie karany dyscyplinarnie między innymi za nielegalne kontakty z innymi osadzonymi oraz za odmowę wykonania polecenia. D. K. (1) przyznając się do popełnionych przestępstw, przejawia krytyczną postawę w stosunku do ich popełnienia jak i swoje postępowania przed osadzeniem. Generalnie stosuje się do wymogów regulaminu i porządku dnia. Żyje zgodnie w grupie współosadzonych, nie jest osobą konfliktową. W kontaktach z przełożonymi obecnie jest regulaminowy, w przeszłości zdarzało mu się przejawiać postawę roszczeniową. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania. Zadania nałożone w ramach indywidualnego programu oddziaływania realizuje bardzo sumiennie. D. K. (2) sposób przeciętny realizuje obowiązki wynikające z kodeksu karnego wykonawczego oraz Regulaminu wykonywania kary pozbawienia wolności.

dowód : opinia o skazanym- k. 225.

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie z art. 85 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Natomiast art. 569 § 1 k.p.k. stanowi, że wyrok łączny można wydać jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów.

Pierwszym chronologicznie wyrokiem wydanym wobec D. K. (1) był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 12 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 2583/06, utrzymany następnie w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 października 2010 r. w sprawie o sygn. akt IX Ka 489/10, za czyn popełniony w dniu 28 maja 2006 r. Przed wydaniem powołanego wyroku D. K. (1) popełnił w dniu 27 kwietnia 2009 r. przestępstwo objęte wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 26 października 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 444/09. Wymieniony wyżej czyn został popełniony przed wydaniem wyroku w sprawie o sygn. akt III K 2583/06 i tym samym istnieje możliwość utworzenia realnego zbiegu. W wymienionych sprawach zostały wymierzone kary 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt III K 2583/06 oraz 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności określając wymiar pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym w sprawie o

sygn. akt III K 444/09. Mając na uwadze brzmienie art. 85 k.k. Sąd połączył orzeczone w sprawach III K 2583/06 i II K 444/09 kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności.

Kształtując wymiar orzeczonej w pkt I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności, sąd zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. mógł wymierzyć karę w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji) do ich sumy (zasada kumulacji) jak również stosując zasadę pośrednią (zasada asperacji), nie przekraczając jednak 15 lat pozbawienia wolności. W świetle powołanego przepisu, łącząc w pkt I wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy do 1 (jednego) roku 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając w pkt I wyroku karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności Sąd zastosował zasadę asperacji zbliżoną do zasady kumulacji kar.

Ustalając wymiar kary łącznej należy uwzględnić dyrektywy karania w tym słuszności i celowości wyrażone przez związek przedmiotowo – podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami .

Sąd wymierzając karę łączną pozbawienia wolności miał na uwadze, że pomiędzy czynami objętymi łączonymi wyrokami zachodzi związek przedmiotowy wyrażający się ich jednorodnym charakterem (przestępstwo rozboju i przestępstwo kradzieży). Należy jednak zauważyć, że nie były to przestępstwa takie same, albowiem zostały popełnione w ramach odmiennych czynności wykonawczych. Przedmiotowe przestępstwa zostały nadto popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych, a zatem nie zachodzi między nimi związek podmiotowy. Nie zachodzi pomiędzy nimi bliski związek czasowy skoro czyn objęty wyrokiem tutejszego Sądu w sprawie o sygn. kat III K 444/09 został popełniony niespełna 3 lata po przestępstwie objętym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie w sprawie o sygn. akt III K 2583/06. Na wymiar kary łącznej wpływ miało wielokrotne popełnianie przez skazanego przestępstw, co uzasadnia w ocenie Sądu celowość orzeczenia kary łącznej surowszej od wynikającej z pełnej absorpcji jak również zastosowanie zasady asperacji bliższej zasadzie kumulacji kar. Pomimo jednorodnego charakteru - przestępstwa przeciwko mieniu - we wszystkich sprawach objętych realnym zbiegiem, zauważalne są jednak istotne różnice w podjętych przez skazanego czynnościach wykonawczych. Brak zwartości czasowej między wyżej wymienionymi przestępstwami, brak tożsamości pokrzywdzonych oraz sygnalizowana niejednorodność czynności wykonawczych, w istotny sposób wpłynęło na ukształtowanie wymiaru kary łącznej w oparciu o zasadę asperacji zbliżonej zasadzie kumulacji kar.

Wymierzając karę łączną przy zastosowaniu zasady asperacji kar Sąd uwzględnił istniejący między przestępstwami związek przedmiotowy jako czyny przeciwko mieniu. Natomiast fakt, że były to przestępstwa popełnione w znacznej odległości czasowej, na szkodę różnych podmiotów, a zatem związek podmiotowo-przedmiotowy między nimi nie jest na tyle bliski (ścisły), przesądził o niemożności zastosowania w niniejszej sprawie zasady absorpcji kar.

W orzecznictwie prezentowany jest pogląd, że zasada absorpcji powinna być stosowana wyjątkowo zaś popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary surowszej od wynikającej z tej zasady (por. wyrok SA w Krakowie z 29.06.2010 r. – II AKa 100/10, wyrok SA w Łodzi z 20.09.2001 r. – II AKa 154/01 , OSNPk 2/02 poz. 26 , KZS 5/02, poz. 62). Sąd akceptuje powyższe stanowisko, albowiem wyrok łączny nie może być interpretowany jako instytucja, której założeniem ma być premiowanie sprawców popełniających większą liczbę przestępstw. Żaden z aktualnie obowiązujących przepisów prawa nie uzasadnia łagodzenia skutków tego rodzaju zachowań zaś istotą kary łącznej jest całościowa i syntetyczna ocena zachowań skazanego.

Równocześnie Sąd uwzględnił okoliczność, że relacje D. K. (1) z przełożonymi i współosadzonymi są aktualnie regulaminowe, skazany bardzo sumienne realizuje również zadania nałożone w ramach systemu indywidualnego programu oddziaływania. Należy jednak stanowczo zaznaczyć, że dobre zachowanie osadzonego w zakładzie karnym ma wyłącznie charakter subsydiarny, bowiem normą winno być zachowanie w sposób zgodny z regulaminem zakładu. Powyższe okoliczności znalazły odzwierciedlenie w zastosowanej zasadzie ukształtowania wymiaru kary łącznej .

Kara łączna nie różni się w zakresie jej celów od kar orzekanych w innych wyrokach niż łączny co oznacza, że Sąd przy jej kształtowaniu winien uwzględnić zasady prewencji indywidualnej jak i ogólnej. Rodzaj popełnionych przez D. K.

(1) przestępstw oraz fakt skazania przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Woli w Warszawie w sprawie o sygn. akt III K 2583/06 na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności za popełnienie czynu z art. 280 § 1 k.k. wymaga uwzględnienia społecznego oddziaływania kary łącznej w szczególności wobec osób, które zostały pokrzywdzone jego zachowaniem.

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. I łącznej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie o sygn. akt III K 2583/06 od dnia 30 maja 2006 r. do dnia 30 maja 2006 r., od dnia 6 października 2008 r. do dnia 10 grudnia 2008 r. oraz od dnia 20 marca 2012 r. do dnia 15 listopada 2012 r.

Na podstawie art. 619 k.p.k. zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. L. kwotę 120 zł tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa, albowiem skazany nie osiąga dochodów, które pozwalałyby na ich uiszczenie .